

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1109

15.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind II: Folkestaten

Del 6

Stats- og regjeringsform

Vi nasjonalsosialister er ganske likegyldige til spørsmålet om statens ytre form. Fremtidens folkestat er en nasjonalsosialistisk Weltanschauungsstaat, der partiet legemliggjør nasjonens historiske oppgave. Dette betyr:

Den nasjonalsosialistiske ideen er det bindende grunnlaget for völkisch-livet. Det er den avgjørende faktoren; den formelle strukturen er derimot av relativt liten betydning.

I sitt politiske testamente oppløste Adolf Hitler selv den enhetlige stats-, regjerings- og partiledelsen som han selv representerte, og reorganiserte den politiske orden ved å utnevne en rikspresident, en rikskansler og en partiminister. En slik opphopning av embeter virker uhensiktsmessig i en tid da et altomfattende geni - som vår Fører var - ikke lenger holder i tøylene.

På lang sikt er det fornuftig å gå tilbake til en monarkisk ordning. Den foreningen av Europa som vi streber etter, og den tette forbindelsen med de andre nasjonene av hvit rase og den islamske kultursfæren, vil også få konstitusjonelle konsekvenser. Det stadig tettere båndet mellom folkene vil gi opphav til felles institusjoner, hvorav den første er et symbolsk felles statsoverhode.

En personalunion mellom vervet som leder for den tyske nasjonalsosialistiske bevegelsen og som felles statsoverhode er imidlertid like vanskelig å bære for de andre folkene i vårt livsrom som et valg av dette øverste symbolet for dette folkefellesskapet bare av det tyske folket. På den annen side kan man ikke forvente at den tyske nasjon skal tillate andre folk å blande seg inn i utformingen av sitt statsliv ved å gå med på et felles valg som muligens ville resultere i et ikke-tysk statsoverhode.

Her tilbyr monarkiet en passende utvei. Keiserdømmet svarer dessuten til både den tyske og den romerske vestlige tradisjonen. Monarkiet legemliggjør legitimitet og stabilitet og løfter statsoverhodeembetet ut av det hektiske livet og de politiske stridighetene. Monarkiet blir dermed en hvilepol i den stadig pågående revolusjonsprosessen og i en tid preget av raske politiske og sosiale endringer.

I utviklingen av tilnærmingen mellom de tyske delstatene og grenseprovinsene, som så lenge hadde vært adskilt fra hverandre, kunne monarkiet også fungere som et samlende bånd. Alt i alt er det flere argumenter for enn mot et tysk-romersk keiserdømme: Det er det gamle spørsmålet for Vesten - kaos eller keiserdømme?

Den nasjonalsosialistiske bevegelsens tidligere avvisning av monarkistiske restaurasjonstendenser skyldtes den historiske nærheten til det wilhelmske keiserriket og den nødvendige kampen mot reaksjonens makt, som også utnyttet mange tyskeres monarkistiske følelser i kampen mot nasjonalsosialismen.

Det har endret seg: Monarkismen er ikke lenger en selvstendig politisk kraft i Tyskland. Derfor kan vi i dag tenke upartisk på om ikke den nasjonalsosialistiske folkestaten på sikt bør gi seg selv en monarkisk form. Hvis vi noen gang skulle bestemme oss for å gjøre det - og dette er ikke et presserende politisk problem eller en uunnværlig del av vår idé - må vi bare ta hensyn til to ting:

Vi må sørge for at keiserdømmet utelukkende forblir et symbol og forhindre at reaksjonære krefter får styrke i skyggen av tronen og forsøker å føre en selvstendig "keiserlig" politikk - det spanske eksempelet viser hvor farlig en slik utvikling ville være, der nettopp den kongen som Franco så som garantisten for det nasjonale Spanias stabilitet, åpnet veien til demokratiets lavland og dermed til forfall.

Hvis vi er villige til å fjerne embetet som statsoverhode fra enhver politisk strid og gjeninnføre arvelig monarki, må vi på den annen side insistere på at embetet som regjeringssjef alltid forblir uløselig knyttet til embetet som NSDAPs partileder. Opprinnelig snakket jeg om de tre nivåene i det völkische liv. Det første nivået - nasjonens mening og oppgave - er formet av partiet, til alle tider bestemt av det

nasjonalsosialistiske verdensbildet og muligens symbolisert av det arvelige monarkiets uforanderlige form.

Det andre nivået er det daglige arbeidet i regjering og administrasjon. På dette nivået står vi overfor to oppgaver:

- Regjeringen må realisere bevegelsens mål skritt for skritt og aldri miste nasjonens historiske oppgave av syne.
- Myndighetene må møte og løse de økende problemene i et høyt utviklet industrisamfunn.

Den første oppgaven gjelder retningen på vår politikk. Den løses gjennom enhet mellom parti og stat.

Den andre oppgaven virker uten sammenligning viktigere for folk flest.

La ingen ta feil:

Hvis vårt folk igjen setter alt sitt håp til den nasjonalsosialistiske bevegelsen, er det ikke for vår verdensanskuelses skyld, men fordi demokrater og kommunister ikke lenger kan takle problemene og krisene, og her er vi - som før - de eneste som kan trekke vognen opp av gjørma.

Folket vil ikke bry seg om hva vi mener om sionismen, om vi er for monarkiet eller republikken, om regjeringen er diktatorisk eller parlamentarisk. Folket vil forvente at vi får orden på økonomien, sender utlendingene hjem, sikrer energiforsyningen, bekjemper kriminaliteten og eliminerer arbeidsledigheten - for å nevne noen få eksempler.

Den nasjonalsosialistiske folkestaten vil derfor ikke være et partidiktatur. Vi vil ikke la eksperimenterende ideologer dominere regjeringsarbeidet. Regjeringen vil bli stilt overfor vanskelige - nesten uløselige - problemer - om ikke annet så fordi vi antagelig vil bli tilkalt igjen i siste øyeblikk for å utføre mirakler. Disse problemene må løses av eksperter.

Hos oss er det prestasjoner og suksess som teller - ikke partiboken!

Dette vil markere slutten på tidsalderen til de demokratiske "universalgeniene" som i går var landbruksministre, i dag finansministre og i morgen til og med forsvarsministre. "Ortodoksi" er ikke avgjørende, men suksess. At politikken likevel føres på et nasjonalsosialistisk grunnlag, sikres av regjeringssjefen, som også leder partiet. For øvrig er det ikke partiets oppgave å overta

regjeringsarbeidet, men bare å overvåke det. Virksomheten på dette andre nivået er like mye et yrke som andre. Det krever grundig opplæring, noe vi kommer tilbake til senere, og er ikke en ideologisk lekeplass eller et felt for flertallsavgjørelser. Det er en servicevirksomhet for vårt folk og deres historiske oppdrag.

Hvis alle disse prinsippene overholdes, vil nasjonalsosialismen etablere en ny orden og oppfylle Führers profeti:

"Nasjonalsosialismen vil avgjøre de neste tusen årene av Tysklands historie."

2. FESTEN

"Opprør er berettiget" - Mao Tse-tung

- **Det historiske eksempelet: Kulturrevolusjonen**

I 1949 utropte Mao Tse-tung Folkerepublikken Kina i Beijing. Dette markerte slutten på en lang borgerkrig mellom nasjonalkinesere og rødkinesere.

I forbindelse med våre refleksjoner om den nasjonalsosialistiske folkestaten bør vi ikke beskjeftige oss med det kommunistiske regimets prestasjoner, suksesser, feil og forbrytelser i Kina. Tross alt så det til å begynne med ikke ut til å skille seg vesentlig fra andre marxistiske styresett, og selv bruddet mellom Moskva og Peking etter Stalins død skyldtes hovedsakelig de nasjonale relasjonene mellom Kina og Russland og deres historie. Alt dette interesserer oss ikke ideologisk. Vi ser bare på én hendelse i Folkerepublikken Kinas politiske historie, den såkalte "kulturrevolusjonen", som førte til at maoismen ideologisk brøt med den mosaiske kommunismen, og som også er viktig for oss.

Enhver stat dominert av ett enkelt parti - uansett ideologisk orientering - står overfor de samme problemene:

Det revolusjonære partiet, som har erobret makten i staten og innprentet sin verdensanskuelse i den nasjonale organismen, forvandler seg vanligvis i den påfølgende perioden som statsparti til et byråkratisk apparat hvis medlemmer først og fremst er interessert i å opprettholde makt, privilegier og et mest mulig smidig administrativt arbeid. Det revolusjonære momentumet tørker inn, karrieremennesker gjør seg gjeldende i partiet og fordriver idealistene fra den første timen.

Dette er et problem for CPDSU på samme måte som det for eksempel var et problem for PNF, Italias fascistiske nasjonalparti. Og hvis vi skal være ærlige med oss selv, må vi si at det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet også delvis ble viklet inn i denne undergangen til et statsparti:

På ingen annen måte kan man forstå "gullfasanenes" onde ord, den tidvise fiaskoen til Gau-forsvarskommissariatene på slutten av krigen, som tross alt var partikontorer, den brå oppløsningen av partiets millionhær etter kapitulasjonen, den uverdige, sykofantiske opportunisten til tidligere partikamerater som tjente og fortsatt tjener okkupasjonsregimet, og det faktum at en ny generasjon først måtte vokse opp slik at gjenfødelsen av den nasjonalsosialistiske bevegelsen ble mulig.

Vi unge nasjonalsosialister tolererer ikke at de evige hyklerne, fiendene av vårt folk og vår idé, fordømmer og kritiserer Det tredje rikets parti og stat. Men vi må også lære oss selv å innrømme feil og tenke over hvordan vi kan gjøre det bedre i fremtiden - i uforanderlig lojalitet til folket og bevegelsen.

Det kinesiske kommunistpartiet så heller ikke ut til å være i stand til å unnslippe denne åpenbart uunngåelige blindveien for et statsparti. Men etter mer enn et tiår med total makt skremte et av Mao Tse-tungs slagord massene av millioner av desillusjonerte og idealistiske revolusjonære, særlig blant ungdommen, og de mette, selvtilfredse partipampene: **Opprør er berettiget!**

Det ble kulturrevolusjonens slagord. Utenfor Kina er det bare noen få som har forstått hva denne revolusjonen betyr for oss alle. For de fleste fremstår den som en uforståelig hendelse i et eksotisk land. Men for revolusjonære som anser det som uunngåelig at et enkelt parti organiserer alle kreftene i et folk, men som fortvilet over den tilsynelatende uunngåelige utviklingen av en ny "klasse", et stormannsvelde, ble kulturrevolusjonen et fyrtårn av håp.

Opprør er berettiget!

For første gang i historien erklærte en seirende revolusjonær at det er grunn til å gjøre opprør selv mange år etter seieren.

Revolusjonen ble ikke lenger forstått som en engangshendelse, men som en permanent, obligatorisk oppgave! Dette er den virkelige betydningen av kulturrevolusjonen for enhver revolusjonær. La ingen fortelle meg at denne kulturrevolusjonen er "marxistisk djevelarbeid". Vi nasjonalsosialister står overfor den samme oppgaven. Også vi sier:

Revolusjon er ikke et revolusjonært partis erobring av makten, men en åndelig

omveltning som krever et konstant engasjement og beredskap til revolusjonær kamp også etter seieren!

SA-militantene i årene 33/34 mente ikke noe annet når de snakket om nødvendigheten av at "revolusjonen må fortsette, en sosial revolusjon må følge den nasjonale", kort sagt at den andre revolusjonen er et obligatorisk mål for den revolusjonære nasjonalsosialismen.

Opprør er berettiget!

Denne innsikten til Mao Tse-tung, som Ernst Röhm like gjerne kunne ha sagt allerede i 1934, kan vi takke den kinesiske kulturrevolusjonen for. Det er derfor riktig å plassere nasjonalsosialismen i spenningsfeltet mellom Louis Napoleon og Mao Tse-tung. Begge de historiske eksemplene kan få oss til å reflektere, selv om vi med rette verken kan eller vil etterligne dem.

Kulturrevolusjonen hadde selvsagt også sine mørke sider! Den satte Kinas vitenskapelige, tekniske og økonomiske utvikling tilbake med flere tiår og hadde i sitt forløp mer til felles med katastrofepolitikk enn med en ansvarlig utførelse av de oppgavene som påhviler et enkelt parti som nasjonens viljesbærer. Dette viser imidlertid bare begrensningene ved den rigide, dogmatiske marxistiske ideologien, som har en oppfatning av partiets oppgaver som har lite med folkets interesser å gjøre.

Alt er lettere for den nasjonalsosialistiske bevegelsen. Vi trenger ikke å ty til så desperate midler som kulturrevolusjonen var for å hindre revolusjonen i å stivne, fordi vi har et annet bilde av partiets oppgave!

Det er mulig å organisere den nasjonalsosialistiske bevegelsen fra begynnelsen av på en slik måte at den ikke degenererer til pampernes herredømme selv etter seieren. Det er dette jeg vil vise i det følgende.

Opprør er berettiget!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Heftig leben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern in jedem Staat!

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterliche Volk- und Rassenkämpfer. Sie kämpfen um die Erhaltung unserer völkischen Werte. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Völker des hochentwickelten Volkstums sind heute noch viel stärker als in der Vergangenheit.

Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle völkischen Werte (?) – zu liquidieren. Seine Missetaten und Entweihungen: Entmenschung und Entmenscherung.

Ob "Agge" oder "Hage", ob im Waldkampf oder im Straßenkampf, ob im Propagandakampf bewehrt oder auf einem Schlachtfeld unter der harten Nationalsozialisten- und völkischen Fahne!

Hilf Hitler!
Gottward Lank

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1005 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mouthingtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 176(133) Founded 1975 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight with us for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "Agge" or "Hage", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottward Lank

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonnalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info